

Halil İbrahim Güncan

- şiirler -

Yayın Tarihi:

24.9.2004

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği üzerine Antoloji.Com tarafından, şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıştır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve şiir içerikleri ile ilgili anlaşmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir şekilde sorumlu ve taraf değildir.

19 Mayıs

Seksen iki yıl evvel,
Türklüğün içi yandı.
Birleşti yedi düvel,
Ankara'ya dayandı.

Saldırdı kahpe Yunan,
Anadolu uyandı.
O, öyle bir zor zaman,
Öyle bir zor zamandı.

Ne top vardı, ne tüfek,
Cephanemiz al kandı.
Kadın, çocuk, er, erkek,
Atasına inandı.

Samsun'da doğan güneş,
Ta İzmir'e uzandı.
Bu harp kıyamete eş,
Meydanlar toz dumandı.

Minarelerde Ezan,
Dualar çağlayandı.
Yüreğimizde iman,
Allah Rahim Rahmandı.

Mehmetçik cephelerde,
Eşsiz bir kahramandı.
19 Mayıs bize,
Gençlere armağandı.

Halil İbrahim Güncan

Ađlayan Kořma

Ayrılmışım nazlı yardan,
Diller ađlatır beni.
Bülbül konmuř dallarına,
Güller ađlatır beni.

Dađ taş demez, ařar gelir,
Derelerden tařar gelir,
Çađlayarak cořar gelir,
Seller ađlatır beni.

Tutamadım yar elini,
Koklayamadan gülünü,
Elinde al mendilini,
Sallar ađlatır beni.

Halimden hiç anlamazlar,
Anlatırım dinlemezler,
Derdimi hiç bilemezler,
Eller ađlatır beni.

Yaşım yirmi omuz düřük,
Yanaklarım çökük çökük,
Ömrümün yarısı yitik,
Yıllar ağlatır beni.

Bitmek tükenmek bilmez,
Yolun sonu bekle gelmez,
Dönmek istesen dönülmez,
Yollar ađlatır beni.

Alnımızda kara yazı,
Yerden yere vurdu bizi,
Dertli açık çalar sazı,
Teller ađlatır beni.

Artık yetti bu canıma,
Yalvarırım Allah'ıma,
Bir gariř gelir yanıma,
Ađlar ađlatır beni.

Halil İbrahim Güncan

Anlar mısın

Erişilmez arzuların tutsağı olmuşum,
Yıllarım böyle geçmiş,
Yalnızlığın kucağında,
Ben beni unutmuşum.
İnsan oğlunu kim anlamış,
Kim çözmüş bu bilmeceyi,
Gülmeyi öğrenmedim zaten,
Gözyaşlarıyla doğmuşum.
Her Allah kulundan bir parça,
Almışım nasibimi,
Yaşım genç, gönlüm ihtiyar,
Yaşamaktan yorulmuşum.
En onulmaz yaraları,
En yakınlarım işlemiş yüreğime..
Gardaş ne yapsan faydasız,
Ben can evimden vurulmuşum.

Halil İbrahim Güncan

Arayış

Sarın beni geceler üşüyorum gündüzün,
Ey sonsuz karanlıklar ruhuma damga vurun,
Koyun bir kıl çuvala, ağzını hemen büzün,
Belki o çul içinde biraz huzur bulurum.
Açılmayın kapılar, kapanın pencereler,
Ne olur beni yalnız bırakmayın geceler,
Kalbimi sıkmak için birleşin cendereler,
Demir ellerinizle beni ezin yoğurun.
Ufkumda bir sonsuzluk, her şey bana yabancı,
Yediğim aş işkence, giydiğim pusat acı,
Meydanda canlı gibi duran şu darağacı,
Urganıyla boynuma sağlam kelepçe vurun.
Bir daha gözlerimi istemiyorum açmak,
Binlerce garabetin suratlarına bakmak,
Yalancı dünyalarda yalan oldu yaşamak,
Mezarlıkta Allah'ım bana bir yuva kurun.
03.01.1976

Halil İbrahim Güncan

Arzuhal

Ne paradır, ne şöhrettir dileğim,
Cennet bahçesinden bir gül isterim.
Altın, ziynet, takma sakın başına,
Yarin yazmasında sümbül isterim.

Anlatmak zor, söyleyemem arımdan,
Ne olursun şüphe etme zorumdan,
Gönlümüze aşıklar pınarından,
Sevgi aksın gürül gürül isterim.

Sofasında çocuklarım oynasın,
Ocağında bir tencere kaynasın,
Sevdiğim otursun gönül eğlesin,
Bahçemde ötecek bülbül isterim.

Girmesin kapımdan tık tık makine,
Mutluyum o ilkel halimle bile,
Bir küheylan terkisine yar bine,
Dağları aşacak düldül isterim.

Gönül görmek ister hem dem yüzünü,
Duymak ister sevda kokan sözünü,
Gözyaşından uzak eyle gözünü,
Ağlama sevdiğim hep gül isterim.

Halil İbrahim Güncan

Beyitler

Beli kırık sürüngen nasıl sürünsün yerde,
Kılıfım sabit lakin ruhum hangi seferde.

Koysam başım dizine uyusam da uyusam,
Bu öyle bir uyku ki bir daha uyanmasam.

Uçsuz bucaksız çölde göğe yükselen dağım,
Yedi kat gökyüzünde ben kimlere tutsağım?

Ne sayarlarda yatsak, kuş tüyünde uyusak,
Hele bir mezara gir, güneşi görmek yasak.

Kurtuluş yok herkesi kara toprak alacak,
Yeşil mavi gözlere solucanlar dolacak.

Sevilmek mutluluk ta sevmek neden ızdırap?
Bu mücerret sevdanın bir sonu yok mu Ya Rab?.

Esaret zincirini boynuna takmak niye?..
Yaşamak yıllar sürer, ölümse bir saniye!

Bu şuursuz intihar hangimizin farkında,
Bedenimiz uzayda, ruhlar ayak altında.

Halil İbrahim Güncan

Cihat Merşı

Nizam-ı Âlemin askerleriyiz,
Kefensiz şehidler, neferleriyiz.
Rütbesiz, türbesiz Hak erleriyiz.
Çiğnetmeyiz şühedayı namerde,
Ya Allah, Bismillah, Allahuekberle.
Gazilerim meydan okur dünyaya,
Şaheser uyandı, kalktı ayağa,
Gözler yaşlı eller açık semaya,
İmanlı, ihlaslı, kor yüreklerle,
Ya Allah, Bismillah, Allahuekberle.
Yılmadık korkmadık, koştuk çöllerde,
Türk-İslam ülküsü türkü dillerde,
Sancağın altında silah ellerde,
Ebu Bekir, Ali, Osman, Ömer'le,
Ya, Allah Bismillah, Allahuekberle.
Fatih'imi muştulamış Peygamber,
Bu kavgada canan gider can gider,
Hep ön safta değil midir erenler,
Ölmek var, dönmek yok durma ilerle,
Ya Allah, Bismillah, Allahuekberle.
Gideceğiz, dönüşü yok bu yolun,
Savulun kafirler bre savulun,
Cihat için vurunca cenk davulun,
Yürürüz ahrete kabilelerle,
Ya Allah, Bismillah, Allahuekberle.
Serveti, şöhreti attık bir yana,
Bayrak açmış Yunus, Bektaş, Mevlana,
Gafil olup aman verme düşmana,
Huriler cennette bekler güllerle,
Ya Allah, Bismillah, Allahuekberle.
13.12.1979

Halil İbrahim Güncan

Davet

Hain dolmuş Türkiye'm,
Gafili müteredit.
Tutmuş köşebaşları,
Kapitalist, komünist.
Hergün bir başka oyun,
Oyunları pek şedit.
Baş feylesof kesilmiş,
Eli kanlı müceddit.
Bağlamış kolumuzu,
İçtihatısız müçtehit.
Sanki çıkmış mezardan,
Ebucehil'le Yezit.
Devletim can çekişir,
Beklenir dolmaz vakit.
Sen bekleme gönüldaş,
Sancak elde durma git.
En yüksek imanına,
Minarelerim şahit.
Ezanlarım susmasın,
Kapanmasın tek mescit.
Cihat için Ya Rabbim,
Yolunda bunca yiğit.
Sen Allah'ın ordusu,
Haydi Nizam-ı Cedit.
Savaşın bu Türk oğlu,
Ya gazisin, ya şehit.

Halil İbrahim Güncan

Dilek

Farksızdım hercai bir kelebekten,
O ahu gözlüye kul ettin felek.
Bal alırken türlü gülden çiçekten,
Sevda ateşiyle kül ettin felek.

Sevilip sevmemek değil harcımız,
Bir kez olsun düzelmedi burcumuz,
Hep kahır çekmek mi bizim harcımız?..
Çektikçe çektirdin del'ettin felek.

Taşımak kolay mı aşkın yükünü,
Yaralı bir kalple kanlı okunu,
Atmışım bir yana dostu yakını,
Küstürdün hepsine el ettin felek.

Gül in dese dallarından bülbüle,
Çektirmez mi katlanılmaz bir çile,
N' olur beni bülbül gibi gül ile,
Üç günlük dünyada güldür be felek.
06.12.1979

Halil İbrahim Güncan

Dua

Ben düşündüm bulamadım yollarım,
Ne olur çıkar yol bul Yüce Tanrım.
Elim açık havadadır kollarım,
Bu garip sana bak kul Yüce Tanrım.

Bana ümit veren senin kudretin,
Günahım ne, niye bana hiddetin,
Yetsin gayrı bize de ver rahmetin,
Rahmetin bu kadar bol Yüce Tanrım.

Garip kaldım, anam babam bilmiyor,
Zalim kader bana neden gülmüyor,
Derdime kimseler derman olmuyor,
Derdimin dermanı ol Yüce Tanrım.

Uzak kaldım yardan, yurttan, sıladan,
Biliyorum sensin bizi yaradan
Bütün ümidimi yitirdiğim an,
Bekliyorum imdada gel Yüce Tanrım.

Halil İbrahim Güncan

Eminem

Sevda pınarının kaynağı sensin,
Sensin biliyorum sensin Eminem.
Karanlık dünyamın ışığı sensin,
Sensin biliyorum sensin Eminem.

Sensiz geçmiyor bu haftalar, aylar,
Çatlak dudaklarım ismini söyler,
Gönlümdeki köşkler, hanlar, saraylar,
Sensin biliyorum sensin Eminem.

Adını andıkça kalbimde sızı,
Aşkına mahkumum saf köylü kızı,
Ömrümün neşesi baharı yazı,
Sensin biliyorum sensin Eminem.

Ekmeğim aşım ve suyumla havam,
Bağım bahçem, evim yurdum ve yuvam,
Sabah akşam hiç bitmeyen tek duam,
Sensin biliyorum sensin Eminem.

Sen olmasan ulaşmazdım bu güce,
Dilimden düşmeyen gündüz ve gece,
İçimi titreten hep o üç hece,
Sensin biliyorum sensin Eminem.

Yazacağım hal kalmadı elimde,
Önümde arkamda sağım solumda,
Sebepler sensin yaşamakla ölümden,
Sensin biliyorum sensin Eminem.

Halil İbrahim Güncan

Esmer

Esmersin, řirinsin, sen bir tanesin,
Adı güzel, gönlü güzel esmerim.
Allah'ım gönlüne göre hal versin,
Adı güzel, gönlü güzel esmerim.

Şirinlik parayla, pulla olmuyor,
Güzellik çehizle, çulla olmuyor,
Mutluluk Allah'tan kulla olmuyor,
Adı güzel, gönlü güzel esmerim.

Bilmem ki nereden çıktın karşıma,
Sen ki bir ilaçsın gözüm yaşıma,
Sen neler getirdin dertli başıma,
Adı güzel, gönlü güzel esmerim.

Nevbaharımsın sen, heyecanımsın,
Nagehanımsın sen, ve sultanımsın,
Gönül sayfamda ahir zamanımsın,
Adı güzel, gönlü güzel esmerim.

Halil İbrahim Güncan

Fetih Destanı

Yıl bindörtüyüzelli üç mayıs yirmi dokuzdu,
Fatih Sultan Mehmed Han günlerdir uykusuzdu.
İstanbul'un surları sökülüyordu taş, taş,
Tarihe geçmemişti böyle kutsal bir savaş.
Arslan gibi levendler coştukça coşuyordu,
Ya Allah narasıyla ölüme koşuyordu.
Şanı Yüce Peygamber övmüştü, methetmişti,
O kumandan ve asker ne güzeldir demişti.
Saf saf koştu yiğitler "Allah Allah" diyerek,
Köhne Bizansın kokmuş leşini çiğneyerek.
Asırlık koca surlar alkanlara boyandı,
Ve şehid Ulubatlı'm, al sancağa dayandı.
Üç hilalli sancağım dalgalandı semada,
İstanbul fethedildi o mübarek duayla.
Beş yüz sene merkezi koca imparatorluğun,
İlim irfan yuvası hem batının doğunun.
Yoruldu İstanbul'um asırların sonunda,
Bizans ruhu hortladı bir papaz okulunda.
Fesat yuvaları bir bir kök saldı memlekette,
Yarışa başladılar İslam'a ihanette.
Bir yanda Haçlı ruhu öbür yanda Moskova,
Yerli uşak beyinler hazır yurdu satmağa.
Ey Türk-İslam düşmanı, sen şunu iyice bil!
Şanma Türklük sahipsiz bu vatan öksüz değil.
İmanlı Türk Gençliği her oyunu bozacak,
Yüce İslam mührünü gönüllere kazacak.
Çağlar açmıştı Fatih, Peygamber müjdesiyle,
Milyonlar yürüyor bak Allah Allah sesiyle.
Koca İstanbul'um da tekrar fethedilecek,
İhanet yuvaları tarumar edilecek.
Sonu hüsrana olacak İslam'a düşmanların.
Kur'an'ın fermanı bu "zafer inananların".
07.05.1979

Halil İbrahim Güncan

Güzel Ölüm

Öylesine susamış bu gönlüm,
Bir hayat arkadaşına.
Benim için çarpan bir kalbin,
Sevgiyle atışına.
Sonu gelmez yalnız gecelerin,
Geçmek bilmez saatler dakikalar,
Sevgililerim yabancı kollarda,
Kaçınıcı uykudalar.
Bir olmaz tutkunun esiri olmuşum,
Kaptırmışım kendimi.
Bir de o acılı aşkın pençesinde,
Yitirmişim ümitlerimi.
Biter mi bu ulvi bekleyişim,
Ölümlle noktalanır belki...
Önce çirkinliğin arasında,
Ölüm o kadar güzel ki....

Halil İbrahim Güncan

Hasret

Hasretim sevdiğim hasretim sana,
Hasretim o sıcak ele hasretim.
Çorak toprak gibi kurumuş kalbim,
Gönlünden çoşacak sele hasretim.

Sevilmeden sevmemektir muradım,
Sana mı koşmuşum ben adım adım,
Dikenler içinde geçti hayatım,
Gamzende açacak güle hasretim.

Hasretim, hasretim, hasretim aşka,
Mazim de seninle geçseydi keşke,
Kaşından, gözünden, yüzünden başka,
Beni çağırarak dile hasretim.

Aradan her türlü engeli atsam,
Sevda ateşiyle kavursam, yaksam,
Baksam doyasıya, yüzüne baksam,
Hasretin ben sana yine hasretim.

Ölmeden kavuşmak sana dileğim,
Bu hasreti çekmez oldu yüreğim,
Sabrımın taşıdığı an geleceğim,
Sana götüreceğim yola hasretim.
12.01.1982

Halil İbrahim Güncan

Hasret 1

Ayrılık mahkumu oldum bu yaşıta,
Mehmed'im, Alper'im duyar mı beni.
Gözlerim yağmurlu, dizlerim hasta,
Mehmed'im Hilal'im duyar mı beni.

Günlerim bir türlü geçmek bilmiyor,
Geceler uzuyor, günler uzuyor,
Hüzün tükenmiyor, dertler bitmiyor,
Mehmed'im, Alper'im duyar mı beni?

Bir gün daha geçti, sokaklar yalnız,
Odalar yalnız hep, yataklar yalnız,
Hasret fısıldayan dudaklar yalnız,
Mehmed'im, Hilal'im duyar mı beni?

Havalar soğudu, yollar uzadı,
Oğlumun, kızımın dilimde adı,
Bu hasreti daha kimler yaşadı,
Hilal'im, Mehmed'im duyar mı beni?

Ben beklerim, kavuşmayı beklerim,
Hafta sonu ulaşmayı beklerim,
Ben bu derdi sizler için çekerim,
Mehmed'im Hilal'im duyar mı beni?

Halil İbrahim Güncan

Heyecan

Bu öyle bir heyecan,
Anlatılmaz sözlerle.
Yaşamak lazım ancak,
Kalplerdeki közlerle.

Kalbim dayanmayacak,
Gönlüm uslanmayacak,
Bu sevda kalmayacak,
Bizlerle ve sizlerle.

Uzakta ol ne çıkar,
Bitmeyecek sevdam var,
Burda hayat ne de zor,
O yabancı yüzlerle.

Gel desen de gelemem,
Sana ümit veremem,
Kahrolurum göremem,
Seni çıplak gözlerle.

Bu aşk burda kalacak,
Ahrete uzanacak,
Yeşerdi, yaşayacak,
Kalbimizde gizlerle.

Halil İbrahim Güncan

Istanbul'dan Anadolu'ya

1980 kasımında yağmur yağıyordu,
Yollar geçilmiyordu çamurdan.
İstanbul el sallayıp uğurluyordu,
Bizans'ın heybetli surlarından.
Anadolu'yu ilk kez görmenin,
Bendeki o tatlı hazzı,
Köprüye inerken çevre yolundan,
Göründü İstanbul Boğazı.
Uyur uyanık bir rüyadaymışız gibi,
Geçmişiz İzmit, Ankara'yı.
Gün doğarken çorak tepelerden,
Yozgat'ta verdik molayı.
Çölün ortasında bir küçük şehir,
Nasibini almamış doğadan.
Çıplak tepelerin arasında,
Varı yoğu ibaret bir ovidan.
Ardından göründü Sivas yaylası,
Bir batı kasabası görünümünde.
Anadolu'nun kırgın küskün havası,
Çıplak ayaklı bir çocuğun gülüşünde.
Erzincan, Aşkale Sivas'tan iyi,
Kızıldağ ardında bir yeşil şehir.
Doğunun insanı unutmuş gülmeyi,
İmanlı, mütevekkil....
Ben yılların katmerleştirdiği hasretle,
Yaşadım o manevi duyguyu..
Sevdim, okşadım, kucakladım,
Anadolu'yu...

Halil İbrahim Güncan

İnanmak

Yıllardır düşünürüm
Yaşamak nedir?
İnsanlar, canlılar,
Dünya, kainat...
Bir kukla gibi gelir.
Zaman zaman kendimi
Yapayalnız hissederim
Koskoca dünyada..
Küçülürüm, küçülürüm,
Yıldızlar gibi...
Bu sırrı kim bilir? ...
Fikirler zihnimde şekillenir.
Mutlak sona doğru
Eğilmez başların
Toprağa secdesi ürpertir.
İlahi adaletin tecellisi
Titretir.
İnanırım.
İnsan imanla yücelir.

Halil İbrahim Güncan

Kabre Doğru

Ömür çileyle geçer,
Doğdum kuruldum gayrı.
Yaş büyür dertler büyür,
Koştum yoruldu gayrı.

Hep iyiyi aradım,
Güzele sevdalandım,
Bana yar olur sandım,
Coştum duruldum gayrı.

Fani dünyaya kandım,
Yalanlara inandım,
Hamdım piştım ve yandım,
Öldüm dirildim gayrı.

Son durağı hayatın,
Sonudur tacın tahtın,
Atın toprağı atın,
Kabre sürüldüm gayrı.

Halil İbrahim Güncan

Kaptan

Dostlarla yollarımız ayrıldı birer birer,
"Enginde yavaş yavaş" nağmesi gelmeyecek.
Altı dostu beraber görmeyecek sahiller,
Hiç birinin yerini hiçbiri bilmeyecek.

Kalplerde hatıralar gönülde buruk acı,
Hasretle bakan gözler, dolacak gözyaşından,
Çektikçe çeker bizi ayrılığın kısıkağı,
Mutluluklar dilerim, ayrılık kavşağından.

Biz de önleyemedik, sonunda ayrılığı,
Güz yaprakları gibi, döküldük dört bir yandan,
Çaresiz boyun eğdik, olduk onun tutsağı,
"Kartal"ları kaybettin, başın sağolsun kaptan.

Halil İbrahim Güncan

Karadeniz'e Doğru

Bir sonbahar akşamı başladı yolculuğum,
Yeşiller bir bir sararıp soluyordu.
Merakla beklediğim Abana yolu,
Tekerler döndükçe kısalıyordu.

Geceyle sessizlik çöktü her yere,
Sağımız sıradağ solumuz dere,
Güneş yükselirken mavi göklere,
Yorulmuş yolcular sahile iniyordu.

Kavuştum nihayet Karadeniz'e,
Hasretle yandığım soluk benize,
Bu rüzgar, bu koku, bu sesler bize,
Esir Türk illerinden dert getiriyordu.

Gittikçe küçüldü kumda adımlar,
Ancak Türk olanlar bu halden anlar,
Beyaz umutlarla gelen martılar,
Düş kırıklığıyla uzaklaşıyordu.

Ben böyle ufukta gözleri bağlı,
Kalplerde bu hasret yıllardır dağlı,
Düğüm düğüm gırtlığımda bir ağrı,
Yaşlar yanaklardan süzülüyordu.

Gözümde canlandı Hanlar Giraylar,
Nerde Tuna, nerde İdil, Volgalar,
Hasretle gürleyen coşan dalgalar,
Boynunu büküyor kahroluyordu.

Kırım, Kırım kırılın bu zincirler,
Akmescitte ötmüyor bak bülbüller,
Sibiryaya da dillenen tüm bebekler,
Sivastopol marşını heceliyordu.

Cemiloğlu, Cengiz Dağcı, Aytmatof,
Ne bitmez çileymiş, of Allah'ım of,
Ettiğin yanına kalır mı Moskof,
Şamil'in erleri diriliyordu.

Halil İbrahim Güncan

Kayıp

Sormayın dostların ne oldu bana,
Oyunda kaybettim, sazda kaybettim.
Benden selam olsun küle dumana,
Ateşte kaybettim, közde kaybettim.

Çileyle geçti şu kısa hayatım,
Yarışım ölümlle hep adım adım,
Aşkıyla yanarım olmaz muradım,
Kaprıste kaybettim nazda kaybettim.

Talihsiz nesilin yüzü güler mi?
Biter mi gözyaşı, hasret biter mi?
Çileli ben miyim yok bülbüller mi?
Kadında kaybettim, kızda kaybettim.

Kaybolmuş gençliğim bir rüya sanki,
Çivisiz bir dünya delinmiş dibi,
Deryada bir ceviz kabuğu gibi,
Şekilde kaybettim, özde kaybettim.
24.10.1983

Halil İbrahim Güncan

Mektup 1

Özleminle atan kalbimde ateş,
Keremin misali yanar sevdiğim.
Her an hayalinle gerçeğine eş,
Yaşarır gözlerin dolar sevdiğim.
Günlerim aylarım geçiyor sensiz,
Ellerim yetişmez, dizler dermansız,
Çalsam kapınızı bir gün apansız,
Gurbet aramızda duvar sevdiğim.
Dicle kenarında ararım sesi,
Çağlayan sulara sorarım seni,
Kaplamiş ruhumu İzmir özlemi,
Gözlerim dalar da dalar sevdiğim.
Sağ oldukça bugünler de geçecek,
Ayrılık hasretlik hepsi bitecek,
Gülecek bahtımız elbet gülecek,
Bizimdir en güzel yıllar sevdiğim.

Halil İbrahim Güncan

Mektup 2

Her nefes sigaramda düşüncemde sen varsın,
Karanlıklar içinden ismimi fısıldarsın.

Karlı dağlar ardında sensiz deli gibiyim,
Beni çöllere salan dertlerin sahibiyim.

Sabırın sonu selamet deseler inanmam,
Sensiz geçecek ömre ölürüm dayanmam.

Her günüm bir yıl gibi uzar gider geceler,
Hep rüyamda sen varsın, karmaşık düşünceler

Gündüz gözüm saatte, şimdi nerdesin diye,
İzmir'de gezer aklım, okulda yolda, evde.

Bu geceyse rüyamda yatmıştın, uyuyordun,
O pembe yanağına bir öpücük kondurdum.

Uyandım bir baktım ki kimse yoktu yanımda,
Busenin sıcaklığı duruyor dudağımda.

Öyle bir ağladım ki tan yeri ağarırken,
Sen çayını yudumlar, yıkanır, taranırken.

Kalktım bir ceset gibi giyindim işe gittim,
Mutlu günlere hasret Allah'a dua ettim.

Aşkımız hiç bitmesin yıllar geçse aradan,
Korusun esirgesin seni Yüce Yaradan.

Halil İbrahim Güncan

Ölüm

Ne dahi, ne filozof, ne de başka biri,
Böyle yazmış bu yazıyı yaradan.
Çırpınırız deryada bir karınca gibi,
Bir gün daha yaşamak için fazladan.
Çalar bir gün Azrail kapımızı,
Diyerek "davet var gaipten",
Gözyaşlarına aldırmadan alır canımızı,
Kim kurtulmuş ki ölümden.
Bir ıslak öpücük dudaklarında,
Soğuk musalla taşından.
Mezarcılar bir çukurun başında,
Yorulmuş ekmek savaşından.
Uğraşma açılmaz çürümüş dudakların,
Dünyalılar duymaz sesini.
Dindiremez arşa çıksa feryadın,
Ölümün öfkesini.

Halil İbrahim Güncan

Ölüme Dua

Suçum neydi, nasıl günah işledim,
Bu dertleri reva gördün Allah'ım.
Genç yaşımda hep ağlattın, inlettin,
Al canımı niye verdin Allah'ım.

Dünyan oldu sanki bana cehennem,
Ne yapayım yaralandı şu sinem,
Boyun büktüm kaderime bağ eğem,
Sen uzattın yere serdin Allah'ım.

Karanlık geceler bitmek bilmiyor,
Şükrediyom sonu neden gelmiyor,
Ölüm desen rızan yoksa olmuyor,
Beni ateşinle sardın Allah'ım.

Bir dindirsen içimdeki sızıyı,
Unutturdun, ana, kardeş, bacıyı,
Dermen dedim, sürdür, sürdür acıyı,
Öldür artık, öldür, öldür Allah'ım.

Halil İbrahim Güncan

Öüm 1

Bir varmış, bir yokmuş fani dünyada,
Masallar içinde masalmış ömür.
Ana kucağından düştük yollara,
İnsanlar yaşarken ölüme yürür.

Ölüm var, ölüm hak, ölüm bir ibret,
Ölümlle kopar o, büyük kıyamet,
Allah'ım o gün de, bize yardım et,
Dünyada ağılattın ahrette güldür.

Her doğum ölüme uzanan bir yol,
İmanlı yaşayıp doğru insan ol,
Ölümden korkar mı inanan bir kul? ..
Ölüm inananın doğduğu gündür.

Halil İbrahim Güncan

Rüya Gibi

Bir rüya gibiydi
Seni tanımam sevmem.
Fakat sevdiğim
Çabuk bitti her şey.
Bir rüya gibiydi
Terk edip gitmen.
Seni sayıkladı günlerce
Çatlak dudaklar.
Seni söyledi diller.
Hep seni yazdı şiirler.
Şimdi ümitle bekliyorum
Dönmeni.
Yine bir bahar günü gel.
Uzaktardan.
Bir hoş gülüşünle.
Gölgeli ağaçlı yoldan.
Fakat sevdiğim.
Bir rüya gibi olmasın
Yine gelmen.
Rüyalarımda zaten,
Hep yanımdasın sen.

Halil İbrahim Güncan

Seni Seviyorum

Yitirmişken ümitlerimi bir bir,
Yalnızlık uykusuna dalarken
Seni görüyorum.
Bir çocuk ağlaması,
Biraz hüznün biraz acı,
Seni düşünüyorum.
Mutluluk şeffaf bir perde gibi.
Her güzel şeyde
Seni arıyorum.
Ey göz yaşlarımın sahibi
Sen çölde kalmışa şu
Yolcuya ekmek gibi.
Seni seviyorum.

Halil İbrahim Güncan

Serzeniş

(Almanya'da bir Türk kızının Niko adındaki Yunanlı bir gençle gayrimeşru birlikteliğine ithafen)

Beşyüz yıllık kinim yaşarken daha,
Beni can evimden vurdun be Niko!
Tarihin nefreti yansımış çağa,
Hayat ağacımı kırdın be Niko!
Cedlerim bu savaş bitmesin demiş,
Bu nasıl savaş ki bu nasıl bir iş?...
Kader Armağan'ı armağan etmiş,
Gönlüm bu kadere kırgın be Niko!
Olur mu sen söyle? Olmaz böyle iş!
Bir Yunan bir Türk'ü dize getirmiş,
Yadellerde benliğini yitirmiş,
Yüzyıldır sahipsiz yurdum be Niko!
Bir oldu bittiye gelmem bilesin,
Kanımı koynuna vermem bilesin,
Seni hısım gibi görmem bilesin,
Kalbim öylesine yorgun be Niko!

(Ağustos-1990-İzmir)

Halil İbrahim Güncan

Sevgili Öğretmenim

Neler öğrettin bana,
Sevgili öğretmenim.
Ne yapsam azdır sana,
Sevgili öğretmenim.

A, B, C'yle başlattın,
Hayatıma renk kattın,
Dünyamı aydınlattın,
Sevgili öğretmenim.

Dün Zühal'din, İnci'ydin,
Bugün Ebru'dur ismin,
Bana bir dünya verdin,
Sevgili öğretmenim.

Günaydın diyen sesin,
Sımsıcaktır nefesin,
Destansın, efsanesin,
Sevgili öğretmenim.

Halil İbrahim Güncan

Sultanımız

Alemlere rahmetsin sen,
Ya Muhammed Mustafa.(SAV)
Arş-ı âlâdadır rütben,
Ya Muhammed Mustafa.(SAV)

Sen, sohbet-i Kur'an'sın Sen,
Sen, rahmet-i Rahmansın Sen,
Biçareye dermansın Sen,
Ya Muhammed Mustafa.(SAV)

Yoktur dünyada bir eşi,
İki cihanın güneşi,
Kalplerimizde ateşi,
Ya Muhammed Mustafa.(SAV)

Sana layık olamadık,
Sünnetinde kalamadık,
Biz yolunda ölemedik,
Ya Muhammed Mustafa.(SAV)

Aynı dünyadaki gibi,
Ahret de bırakma bizi,
Derman eyle derdimizi,
Ya Muhammed Mustafa.(SAV)

Biz günahkar, biçareyiz,
Ahir zaman, avareyiz,
Aşkın ile divaneyiz,
Ya Muhammed Mustafa.(SAV)

Ezanlarda, selâmızda,
Zikirlerde, duamızda,
Mühür ol sen alnımızda,
Ya Muhammed Mustafa.(SAV)

Halil İbrahim Güncan

Şarkı-1

Kar yağdı ayaz oldu,
Her yer bembeyaz oldu.
Yüzünü göremedim,
Bahar geçti yaz oldu.

Seviyorum ben seni,
Ne olursun sev beni.
Çatlak dudaklarımdan,
Ėsirgeme buseni.

Kötü günler geçecek,
Ayrılıklar bitecek,
Kahpe felek Őu kara,
Bulutu üstümden çek.

Seviyorum ben seni,
Ne olursun sev beni.
Çatlak dudaklarımdan,
Ėsirgeme buseni.

Halil İbrahim Güncan

Şarkı

Ellerin yumuk yumuk, gözlerinde hüznün var,
Ayrılık acısını duymak ne zor sevdiğim.
Hasretinle yanarım, acep gelir mi bahar,
Çektiğim ızdırabı mecnuna son sevdiğim.

Hatıralar tesellim şimdi senden uzakta,
Aşkımızın bestesi şarkımız dudaklarda,
Döktüğüm gözyaşları seller oldu bırak ta,
Çektiğim ızdırabı mecnuna sor sevdiğim.

Halil İbrahim Güncan

Türbede Dua

Uyku tutmaz gözlerimi,
Saat gece dörtlerde.
Belki ezanı karşılarım,
Sabah öncesi seherde.
Günahlar uykuya dalmış gibi,
Şeytan uyur mu bilmem ki,
Adaletin kırılmış beli,
Mahkeme denen yerlerde.
Çok şeyler serbest memlekette,
Şabaha kadar açık her köşede,
Pezevenkler teknil hizmette,
Pamuk eller ceplerde.
Umutsuz bekleyişler sürer gider,
Başörtülü bacılarım coplanır,
İlim kapıları duvar olmuş,
Üniversite denen yerlerde.
Meyhaneler ful dolu,
Birahaneler sarhoş okulu,
Konserlerde çıldırmış gençlik,
Bu günlerde.
Bir irtica türküsü tutturmuşlar,
İnanca tuzak kurmuşlar,
Mum kokulu kadınlar ise
Beyaz cam ve perdelerde.
Nerede o büyük kumandan,
Nerede o büyük ordu,
Dirilerden ümit kesilmiş,
Eller açık türbelerde.

Halil İbrahim Güncan

Türk'ün Çilesi

Kötü günlere gebe,
Günümüz Türkiye'si.
Anarşi doymaz kana,
Barış bunun neresi.
Zamane sultanıdır,
Robert kolej,
Şalvarlı köy güzeli,
..... kraliçesi.
Bizi nasıl kahretmez,
Devletin dilenmesi.
Ey şüheda toprağı!
Ve şehitler tepesi.
Kalk yattığın uykudan,
Evliyalar türbesi.
Dindirsin acıları,
Seccadenin busesi.
Nakış gibi kalplerde,
Kur'an'ın "elif-be"si.
Yeter yeter Allah'ım,
Bitsin Türk'ün çilesi.
Titretsin yürekleri,
İmanın kükremesi.
Yankılansın semada,
Ya Allah...Allah sesi.

Halil İbrahim Güncan

Ve İŖte Ben

Ve iŖte ben hep böyle berduŖ gibi yollarda,
Yalnızlığa mahkumum kaldırım taŖlarında.
Gözlerim ufka dalar, gönlüm çok uzaklarda,
mrm geçecek böyle İzmir yamağlarında.

Her sabah külçe gibi mesaiye baŖlayıp,
Kapıma gelecekler dert satın alacağım.
Mesai bitiminde karanlığa bulanıp,
Bitmeyen dertlerimi kime anlatacaĖım? ...

Böylesi bir hayata katlanmak ölümden zor,
O ahu gözlü yar da çekip gitti sonunda,
Yalvardım Allah'ıma emanetin almıyor,
Tkenecek acılar boz toprağın bağrında.

Halil İbrahim Güncan

Veda

Eller ermiş murada, ben murada ermedim,
Şu kısacık dünyada gülmedim gülemedim.
Felek küstürdü beni, zindan etti dünyamı,
Yaraladı sinemi, viran etti dünyamı.
Yalnız gecelerimde can yoldaşım kim benim,
Islak buselerimde aşk yoldaşım kim benim?...
Ne ümitler hayaller hepsi düştü o suya,
Terk etti sevgililer sevmeden doyasıya.
Hayat denen bu yolda ben kendimi kaybettim,
Sevenler mesut olsun diye dualar ettim,
Kabul olmadı duam, avuttu kahpe felek,
Karardı mavi dünyam, bana bir mezar gerek.

Halil İbrahim Güncan

Yalnız Gece

Bugün yine kaldırımlara
Teslim ettim kendimi.
Sokaklarını arşınladım
Koca şehrin.....
Fakat ne kaldırımlar avutur beni,
Ne uzayan sokaklar.
Çaresizliğim metrûk odamda sürer,
Ve saatte tik-taklar.
Ne bir ses, ne bir nefes.
Şehrin ortasında Robenson gibi,
Kollarım boşluğu kucaklar.
Bitmeyen bir şarkıdır yalnızlığım.
Ne bir dost ne sevgili var.
Tenimi bir yılan gibi saran
Soğuk yorganın koynunda
Urperir bedenim.
Neden sulanır durur böyle? ..
Yorgun gözlerim...
Nerdesin tabutum,
Nerdesin beyaz kefenim? ...
Nerdesin ölüm meleğim? ...
Elif gibi uzanan
Bir selvinin dibinde,
Öyle bir kucakla ki beni
Yaşamın zehirli pençesinden
Artık kurtar.

Halil İbrahim Güncan

Yalnızlığın Tasası

Tak tak ayak sesleri kaldırımlar üstünde,
Yollara sarılmışım yılan gibi giderim.
Tanıyamazsın beni yeniden gördüğünde,
Mor çukurlar dibinde feri solmuş gözlerim.

Ararım sokaklarda kaybettiğim yılları,
Sıcak pencerelerden ışıklar gülümserken,
Sımsıkı kucaklarken karanlığın kolları,
Başlasın yalnızlığım eller eve giderken.

Minarelerde ezan sesleri yankılanır,
Aralık pencereden bir çocuk ağlaması,
Adımlarım yavaşlar gözlerim dumanlanır,
Titretir yüreğimi yalnızlığın tasası.

Halil İbrahim Güncan

Yasak Aşk

Ayaz puslu gecede kulaklarım uğuldar,
Bekçiler düdük çalar, şeytan günah fısıldar.
Tik-tak saat sesleri yoldaşım olur belki,
Uykulu gözlerim bir hayali görür sanki.
Sevgi dolu gözlerin sımsıcak bakar gibi,
Soğuk sessiz odamda varlığın bahar gibi.
Nasıl anlatsam sana içimdeki özlemi,
Kollarımla mı sarsam, elimle mi gözle mi?...
Aşkın okyanusunda sadece seni bulsam,
Sımsıcak kollarında doyasıya uyusam.
O gece hiç bitmese gün doğmasa yeniden,
Şiir gibi sesinle bana ninni söylesen.
Diye hep ben böyle hayallerle yaşarım,
Hayalinin ardından deli gibi koşarım.
Ne kadar uzak olsa gerçekte vuslat bize,
Ambargo mu koyacak şeytanlar ikimize.
Yarınlar elbet bize umut getirir belki,
Seninle olmak canım öylesine güzel ki!..

Halil İbrahim Güncan

Yıllar Sonra

Bir bahar esintisi gibi aramızda,
Gider gelir "merhabalar".
Bize yabancı yüzler yanımızda
Sevgiden anlamazlar.
Bilmem ki ne biçim tiryakilik bu?
Bir çift göz uğruna sararıp solmak.
Kaplamiş içimi yalnızlık tutkusu,
Sensizken bile sana mahkum olmak.
Şimdi çok uzaklardasın,
Kucaklar beni kaldırımlar.
Gönlümdeki fırtına dindi mi sanırsın...
Yağmurlar yıldırımlar.
Özleminle yaşamak hepsinden güzel,
Yüzüstü bırakmak benzerlerini,
Uzanırsa bir gün bir çift sıcak el,
Atarım tüm dünya kederlerini.

Halil İbrahim Güncan

Yine Esmer

Ne söyleyim ben sana,
Esmer güzelim benim.
Feryadımı duysana,
Esmer güzelim benim.

Sen ne dersin, bilmem ben,
Dur desen de durmam ben,
Artık iflah olmam ben,
Esmer güzelim benim.

Uzaktardan doyamam,
Ben günleri sayamam,
Yere göğe koyamam,
Esmer güzelim benim.

Bu böyle sürececek mi?
Kader şans verecek mi?
Gözlerim görecek mi?
Esmer güzelim benim.

Elbet bir gün gelecek,
Yüzlerimiz gülecek,
Hasretimiz bitecek,
Esmer güzelim benim.

O vuslat gelsin artık,
Olacak olsun artık,
Kalpler buluşsun artık,
Esmer güzelim benim.

Halil İbrahim Güncan